

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

ACTA PII PP. XII

LITTERAE APOSTOLICAE MOTU PROPRIO DATAE

AD VENERABILES FRATRES PATRIARCHAS, ARCHIEPISCOPOS, EPISCOPOS, CETEROSQUE LOCORUM HIERARCHAS ECCLESiarUM ORIENTALIUM, PACEM ET COMMUNIONEM CUM APOSTOLICA SEDE HABENTES: DE RITIBUS ORIENTALIBUS, DE PERSONIS PRO ECCLESIIIS ORIENTALIBUS.

PIUS PP. XII

Cleri sanctitati, christifidelium aedificationi totiusque Ecclesiae emolumento ac decori nemo est qui ignoret quantum conferat libens ac studiosa ecclesiasticae et clericalis disciplinae observatio, prouti iam Oecumenica Tridentina Synodus, constantem hac de re Ecclesiae sententiam exprimens, luculenter perdocuit: « Nihil est, quod alios magis ad pietatem et Dei cultum assidue instruat, quam eorum vita et exemplum, qui se divino ministerio dedicarunt: cum enim a rebus saeculi in altiorem sublatis locum conspiciantur, in eos, tamquam in speculum, reliqui oculos coniciunt, ex iisque sumunt, quod imitentur. Quapropter sic decet omnino clericos, in sortem Domini vocatos, vitam moresque suos omnes componere, ut habitu, gestu, incessu, sermone aliisque omnibus rebus nil, nisi grave, moderatum ac religione plenum, prae se ferant; levia etiam delicta quae in ipsis maxima essent, effugiant; ut eorum actiones cunctis afferant venerationem ».¹

At, vertentibus saeculis, evenit ut in Ecclesiis Orientalibus disciplina cleri, deficiens aliquando aut incerta, praesentibus temporibus impar prorsus exstiterit.

¹ Sess. XXII, *de ref.*, cap. I.

Norunt omnes Synodos, sive Oecumenicas, sive particulares alias passim ab Ecclesiis celebratas, haud omisisse idoneas et opportunas praescriptiones de muneribus ac privilegiis sacrorum Antistitum ceterorumque clericorum tradere ad eorum vitam regendam moresque continendos aut corrigendos, si quando abusus irrepserint.

Illae autem praescriptiones cum nec completae nec certae, nedum in unum corpus apte digestae essent, neque clericis ad propriam vitam et actuositatem dirigendam, neque Episcopis ad suos greges gubernandos satis auxilii erant. Quod incommodum aegre iam omnes cleri ordines ferebant, quippe qui sua officia et munera liquide ac certe cognoscere optarent, idque sive ad sui spiritus profectum et animi tranquillitatem sive in commune Ecclesiae bonum.

Ceterum, quamquam nonnullae Synodi aliquid laudabiliter tentarunt ut propriae communitatis studiis in hac re satis facerent, desiderabatur quotidie magis ab Orientalibus Ecclesiis unum ac commune corpus legum ecclesiasticarum, integrum, certum, hodiernis rerum temporumque adiunctis accommodatum atque universale; quod veluti integra certaue ratio disciplinae et auxilium efficax sanctitatis omnibus foret, simulque novum ac praeclarum vinculum coniunctionis inter Orientales omnes Ecclesias constitueret: quod sane inceptum nonnisi ab una suprema et universali Romani Pontificis auctoritate eiusque apostolica sollicitudine efficienter et promoveri et sanciri poterat.

Hoc legum corpore edito aliquando et cum Codice Iuris Canonici conlato, magna profecto eluxisset similitudo ac vel etiam aequalitas canonum atque institutorum pro universa Catholica Ecclesia, quae omni tempore et loco, dum legitimos populorum mores et consuetudines servat, simul, providis datis legibus materna sollicitudine contendit ut vividiores fidem, actuosiores caritatem fortiusque fidelium cum legitimis sacris Pastoribus omniumque cum Christi Vicario, Romano Pontifice, unionis vinculum efficiat ad maiorem Servatoris Christi gloriam in eiusque mystici Corporis aedificationem.

Consuluimus iam Apostolicis ad hoc datis Litteris disciplinae quae ad matrimonii Sacramentum,² ad ecclesiastica tribunalia,³ ad religiosum statum et bona temporalia⁴ spectat; nunc vero tempus esse duximus indulgendi crebris supplicationibus Nobis allatis a sacris orientalibus Antistitibus atque a Sacra Congregatione pro Ecclesia Orientali,

² Litt. Apost. *Crebrae allatae*, Motu Proprio datae, 22 febr. 1949.

³ Litt. Apost. *Sollicitudinem Nostram*, Motu Proprio datae, 6 Ian. 1950.

⁴ Litt. Apost. *Postquam Apostolicis Litteris*, Motu Proprio datae, 9 febr. 1952.

cuius quidem opus ac ministerium haud parvis difficultatibus ob incertam disciplinam detinebatur, ut etiam leges de cleri disciplina publicarem.

Nos igitur attente et cogitate omnibus in Domino perpensis, motu proprio, certa scientia ac de Apostolicae plenitudine potestatis statui-
mus ac decrevimus canones ad cleri disciplinam spectantes promul-
gari quos Pontificium Consilium Orientalium Ecclesiarum Codici Cano-
nico conficiendo paravit.

Qui canones sacris Pastoribus munera et officia, sub Romani Ponti-
ficis suprema et plena iurisdictionis potestate exercenda, indicant vel
definiunt simulque adhortantur et iuvant ut ipsi, integritate vitae,
revera « sal terrae et lux mundi » evadant sintque sui gregis forma et
salus.

Memoratu vero dignum prae ceteris videtur patriarchale institutum,
quippe quod orientalis ecclesiasticae ordinationis veluti praecipua nota
sit. Proprii talis instituti canones, christianae venerandae antiquitatis
vestigia prae se ferentes, munera, iura et privilegia iustasque attribu-
tiones recensent.

Animadvertatur praeterea canones nonnullos quos praesentes No-
strae Litterae habent, in praecedentibus iam Apostolicis Litteris⁵ ob
evidentem necessitatem promulgatos inveniri, rubricae cui insereban-
tur accomodatos, qui quidem canones nunc proprio loco atque in pro-
pria ac nativa vi hic referuntur atque a Nobis confirmantur.

Visum est praeterea hisce canonibus de ritibus orientalibus et de
ecclesiastica hierarchia tractantibus, canones quoque adiacere, ab eodem
Pontificio Consilio paratos, qui ad laicos eorumque in finem sanctitatis
et aeternae salutis consociationes spectant.

Cum vero canones de status religiosi disciplina a Nobis iam promul-
gati existant universa nunc de Personis canonica disciplina per has
Litteras absolvitur.

Canones autem, quos Nos Apostolica auctoritate comprobamus, hi
sunt, qui sequuntur.

⁵ Cfr. ex. gr. Litt. Apost. *Sollicitudinem Nostram*, Motu Proprio datae, 6 ian. 1950,
can. 5-13, 86-91.

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

COMMENTARIUM OFFICIALE

ANNUS XXXIX -- SERIES II -- VOL. XXIV

SÉMINAIRE DES MISSIONS
Montfort-sur-Meu
(I.-&V.)

TYPIS POLYGLOTTIS VATICANIS
M · DCCCC · LVII